

– salaris advocaat € 1.158,= (2,0 punten x tarief € 579,=)

Totaal € 1.446,=

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. wijst de vorderingen af,

5.2. veroordeelt Univé in de proceskosten, aan de zijde van [gedaagde] tot op heden begroot op € 1.446,=, te voldoen binnen 14 dagen na dagtekening van het vonnis, en indien voldoening niet binnen deze termijn plaatsvindt te vermeerderen met de wettelijke rente, met ingang van de vijftiende dag na de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,

5.3. veroordeelt Univé in de na de uitspraak vallende kosten (nakosten), voor wat betreft het salaris van de advocaat forfaitair berekend op € 131,= zonder betekening en verhoogd met € 68,= in geval van betekening, te voldoen binnen 14 dagen na dagtekening van het vonnis,

5.4. verklaart dit vonnis wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

art. 6:96 lid 2 BW en wijst deze dan ook volledig toe. Hoewel de advocaatkosten ten behoeve van de Kifid-procedure in beginsel eveneens buitengerechtelijke kosten zijn, begroot de rechtbank deze naar de eisen van redelijkheid en billijkheid conform het Liquidatietarief Rechtbanken en Gerechtshoven. Als de eisers hun proceskostenvordering in de Kifid-procedure of in een procedure in rechte over de frauderegistraties hadden voorgelegd, zouden hun advocaatkosten namelijk conform de in 2016 toepasselijke Kifid-reglementen eveneens conform het Liquidatietarief zijn begroot.

1. [Eiser sub 1] te [woonplaats],
verder afzonderlijk te noemen [eiser sub 1],
en
2. [eiser sub 2] te [woonplaats],
verder afzonderlijk te noemen [eiser sub 2],
eisende partijen,
verder ook gezamenlijk te noemen: [eiser sub 1]
c.s.,
gemachtigde: mr. E. Schots,
tegen
de coöperatie Coöperatieve Rabobank UAt
Utrecht,
verder ook te noemen: Rabobank,
gedaagde partij,
gemachtigde: mr. M-G.P.F.K.V.N. van der Veen.

1. De procedure
(...; red.)

2. De feiten

2.1. [eiser sub 1] is de vader van [eiser sub 2].
2.2. [eiser sub 1] is (indirect) bestuurder bij [bedrijf] B.V.
2.3. [bedrijf] B.V. en [eiser sub 1] zijn betrokken geweest in een strafrechtelijk onderzoek van het Openbaar Ministerie (hierna: OM) naar bouwfraude in relatie tot een aantal bouwprojecten. [eiser sub 2] is in dit onderzoek (ook) als verdachte aangemerkt. [eiser sub 1] c.s. hebben een schikking getroffen met het OM.
2.4. Op 18 november 2014 hebben [eiser sub 1] c.s. en Rabo Vastgoed Holding N.V. een schikking getroffen die is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst (hierna: de vaststellingsovereenkomst van 18 november 2014).
2.5. Bij brief van 12 mei 2015 heeft de afdeling [...] van Rabobank, voor zover relevant, [eiser sub 1] c.s. bericht:
“Geachte heer [eiser sub 1],

68

Rechtbank Midden-Nederland zp Utrecht
22 februari 2017, nr. 5349787 UC EXPL
16-12866 NM/31469, ECLI:NL:RBMNE:2017:730
(mr. Van den Boom)
Noot mr. M. Verheijden en mr. V. Oskam

**Advocaatkosten. Buitengerechtelijke kosten.
Proceskosten.**

[BW art. 6:96 lid 2]

De eisers vorderen volledige vergoeding van hun advocaatkosten in een interne klachtprocedure van de Rabobank en een Kifid-procedure over de interne frauderegistratie door de Rabobank. De eisers zijn in de procedure bij het Kifid in het gelijk gesteld. De Rechtbank Midden-Nederland oordeelt onder verwijzing naar de Kifid-uitspraak dat de Rabobank onrechtmatig heeft gehandeld jegens de eisers door ten onrechte hun persoonsgegevens in haar interne frauderegister op te nemen en aldus in beginsel de advocaatkosten van de eisers dient te vergoeden. De rechtbank kwalificeert de advocaatkosten ten behoeve van de interne klachtprocedure als buitengerechtelijke kosten in de zin van

Rabobank Nederland heeft uw gegevens opgenomen in haar Intern Verwijzingsregister. Reden van opname is het feit dat u Rabo Vastgroep Holding N.V. (onderdeel van de Rabobank Groep) in ernstige mate heeft benadeeld. (...) De registratie is voor de duur van maximaal 8 jaar.”

2.6. Bij brieven van 3 en 4 juni 2015 heeft [eiser sub 1] c.s. een klacht ingediend bij Rabobank en bezwaar gemaakt tegen de registratie in haar Intern Verwijzingsregister (hierna: IVR). In deze interne klachtprocedure heeft [eiser sub 1] c.s. zich door een advocaat laten bijstaan.

2.7. Rabobank heeft de klacht afgewezen. Bij brieven van 1 juli en 30 juli 2015 heeft Rabobank, voor zover relevant, bericht:

“De registratie in het IVR van de Rabobank is in beginsel voor de duur van acht jaar. In het geval van uw cliënt is besloten de duur van de registratie te verkorten naar vier jaar. (...) De registratie blijft gehandhaafd.”

2.8. [eiser sub 1] c.s. heeft naar aanleiding van de afwijzing van de klacht door Rabobank een klacht ingediend bij het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (hierna: Kifid) en gevorderd Rabobank te gelasten zijn persoonsgegevens te verwijderen uit haar IVR. In deze procedure, waarin [eiser sub 1] c.s. zich ook door een advocaat heeft laten bijstaan, heeft [eiser sub 1] c.s. geen aanspraak gemaakt op vergoeding van zijn advocaatkosten, betrekking hebbend op de interne klachtprocedure bij Rabobank en op de procedure bij het Kifid.

2.9. Bij uitspraak van het Kifid van 8 april 2016 (hierna: de uitspraak van het Kifid) is de klacht van [eiser sub 1] c.s. gegrond verklaard en de vordering toegewezen. In de uitspraak van het Kifid staat het volgende:

“1. Procesverloop

[...]

De Commissie stelt vast dat partijen haar advies als bindend advies zullen aanvaarden.

[...]

2. Feiten

[...]

Op 7 januari 2011 heeft RV [kantonrechter: Rabo Vastgoed Holding N.V.] Consument [kantonrechter: [eiser sub 1] c.s.] in rechte betrokken. Ten einde gerechtelijke procedures te voorkomen en te beëindigen zijn onder andere RV en Consument op 18 november 2014 een vaststellingsover-

eenkomst aangegaan. [...] In de preambule bij de vaststellingsovereenkomst is onder meer opgenomen:

OVERWEGENDE:

[...] Tussen partijen is een geschil ontstaan over diverse transacties verband houdende met de vastgoedprojecten bekend onder de namen [...] (hierna de Transacties) naar aanleiding waarvan RV en PPF menen vorderingen te hebben op [eiser sub 1] c.s. en naar aanleiding waarvan RV (tezamen met MAB Development Nederland BV [kantonrechter: een vennootschap van Rabo Vastgoed Holding N.V.]) tegen [eiser sub 1] c.s. een bodemprocedure is begonnen bij de rechtbank Amsterdam [...]. [eiser sub 1] c.s. betwisten de vorderingen van RV en PPF (het Geschil).

[...]

Ter voorkoming en/of beëindiging van gerechtelijke procedures en ter voorkoming van verdere beslagen ter zake van al hetgeen verband houdt met het Geschil en alle feiten die onderdeel zijn van het Geschil, de Transacties en de rol van [eiser sub 1] c.s. bij de Transacties, hebben partijen een minnelijke regeling getroffen.

[...]

Kwijting en afstand

[...]

Na ontvangst door RV en PPF van het onder artikel 1.1 bedoelde deel van het schikkingsbedrag en vestiging van het zekerheidsrecht als bedoeld in artikel 2.1, verlenen RV en PPF, mede namens alle aan hen gelieerde (rechts)personen, [eiser sub 1] c.s. finale kwijting voor al hetgeen [eiser sub 1] c.s. uit welke hoofde dan ook aan RV, PPF en deze gelieerde (rechts)personen verschuldigd zijn ter zake van de transacties. RV en PPF doen alsdan afstand van al hun vorderingsrechten ten opzichte van [eiser sub 1] c.s. uit hoofde van de transacties en het geschil met uitzondering van de vorderingsrechten uit hoofde van de onderhavige vaststellingsovereenkomst en alle daaruit voortvloeiende overeenkomsten. RV enerzijds en [eiser sub 1] c.s. anderzijds zullen de rechtbank Amsterdam alsdan eenstemmig berichten dat de bodemprocedure kan worden geroyeerd en dat het verzoek tot het houden van een voorlopig getuigenverhoor wordt ingetrokken althans dat [eiser sub 1] c.s. geen getuigen meer wenst te horen en waarbij ieder de eigen proceskosten draagt. RV zal voorts alle beslagen gelegd te laste van [eiser sub 1] c.s., voor zover nog niet opgeheven, binnen drie weken (laten) opheffen.

[...]

4.1. De Commissie stelt vast dat uit de vaststellings-overeenkomst voortvloeit dat het de bedoeling van partijen is geweest om het geschil tussen partijen definitief te beëindigen. Zo is in de preambule de overweging opgenomen: *“Ter voorkoming en/of beëindiging van gerechtelijke procedures en ter voorkoming van verdere beslagen van al hetgeen verband houdt met het Geschil en alle feiten die onderdeel zijn van het Geschil, de transacties en de rol van [eiser sub 1] c.s. (...) hebben partijen een minnelijke regeling getroffen.”*

[...]

4.3. Los van de vraag of de Bank het met een beroep op de Wft vrij staat de persoonsgegevens van Consument in het IVR op te nemen, heeft de Bank met de hiervoor onder 2.8 aangehaalde motivering het geschil dat was beëindigd weer doen herleven. Immers, de feiten zoals die door de Bank worden gesteld, zijn onderdeel geweest van de bij de rechtbank aanhangige procedure die partijen tegen finale kwijting hebben geschikt.

4.4. Zoals uit de onder hiervoor onder 2.4 aangehaalde preambule blijkt, is niet vastgelegd dat Consument de door de Bank gestelde feiten heeft erkend. Met andere woorden, de feiten waarvoor de Bank persoonsgegevens in het IVR heeft opgenomen staan niet vast en met het aangaan van de vaststellingsovereenkomst hebben partijen op de koop toegenomen dat die feiten ook nooit vast zullen komen te staan.

4.5. Met het opnemen van de persoonsgegevens doet de Bank, het geschil over de daaraan ten grondslag liggende feiten herleven hetgeen in strijd is met de letter en de geest van de vaststellingsovereenkomst.

4.6. Tot slot gaat het beroep van de bank op de uit de Wft voortvloeiende regels de tussen partijen gemaakte afspraken niet op. Bij de invulling van de verplichtingen die de Wft de bank oplegt, dient de Bank immers een afweging te maken waarbij de Bank een discretionaire bevoegdheid heeft. De uitkomst daarvan staat niet van tevoren vast. De Bank heeft onvoldoende gemotiveerd dat die afweging de Vaststellingsovereenkomst opzij kan zetten.

4.7. De klacht van de Consument is derhalve gegrond.”

2.10. Op 14 april 2016 heeft Rabobank [eiser sub 1] c.s. schriftelijk bericht dat zij de persoonsgegevens van [voornaam van eiser sub 1] en [eiser sub 2] uit haar IVR heeft verwijderd.

2.11. Artikel 44.11 van het Reglement Ombudsman en Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: het Kifid-reglement) luidt, voor zover relevant in deze procedure:

“Wanneer de Commissie Consument geheel of gedeeltelijk in het gelijk stelt, of wanneer zij voor een kostenveroordeling ten gunste van Consument anderszins gronden aanwezig acht, bepaalt zij in de uitspraak dat Aangeslotene aan Consument de door deze in verband met het aanhangig maken en de behandeling van de Klacht gemaakte kosten zal vergoeden, tot een door de Commissie te bepalen bedrag. Hierbij kan een door Kifid vast te stellen en te publiceren liquidatietarief worden toegepast of – bij gebreke daarvan – het liquidatietarief zoals dit wordt gehanteerd door de rechtbanken. In alle gevallen geldt een maximum van € 5.000.”

2.12. Op 25 april 2016 heeft [eiser sub 1] c.s. Rabobank gesommeerd om uiterlijk 9 mei 2016 de door hem gemaakte advocaatkosten, verband houdend met de klachtprocedure bij Rabobank en de procedure bij het Kifid, ter hoogte van € 9.073,60 te vergoeden.

2.13. Per brief van 9 mei 2016 heeft Rabobank de volledige vergoeding van de gemaakte advocaatkosten afgewezen en [voornaam van eiser sub 1] en [eiser sub 2] elk € 904 aangeboden. [eiser sub 1] c.s. heeft Rabobank op 20 mei 2016 bericht niet akkoord te gaan met het door haar gedane aanbod.

3. Het geschil

3.1. [eiser sub 1] c.s. vordert – na wijziging van eis – (samengevat) bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

1. Primair:

Rabobank te veroordelen om tegen kwijting aan [eiser sub 1] c.s. een bedrag te betalen van € 9.073,60, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de dag der dagvaarding (1 september 2016) tot aan de dag van algehele voldoening;

Subsidiar:

indien de kantonrechter aansluiting zoekt bij artikel 44.11 van het Reglement:

a. Rabobank te veroordelen [eiser sub 1] c.s. de maximale (advocaat)kosten gerelateerd aan de Kifid-procedure van € 5.000 te vergoeden;

b. Rabobank te veroordelen [eiser sub 1] c.s. de kosten voorafgaand aan de Kifid-procedure van € 2.588,40 te vergoeden;

2. Rabobank te veroordelen om tegen kwijting aan [eiser sub 1] c.s. ter vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten € 828,68 te betalen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 september 2016 tot aan de dag van algehele voldoening;

3. Rabobank te veroordelen in de kosten van het geding, alsmede de nakosten, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 september 2016, althans vanaf de dag van het vonnis, tot aan de dag van algehele voldoening.

3.2. Als grondslag voor die vorderingen stelt [eiser sub 1] c.s. dat Rabobank onrechtmatig heeft gehandeld door de persoonsgegevens van [voornaam van eiser sub 1] en [eiser sub 2] in strijd met de in de vaststellingsovereenkomst van 18 november 2014 opgenomen finale kwijting in haar IVR op te nemen. De ontstane schade bestaat uit advocaatkosten die noodzakelijkerwijs zijn gemaakt om de registratie van [eiser sub 1] c.s. uit het IVR verwijderd te krijgen. Deze advocaatkosten voldoen aan de dubbele redelijkheidstoets van artikel 6:96 BW. De uitspraak van het Kifid is als bindend oordeel aanvaard door partijen en heeft tot doel gehad om de civielrechtelijke aansprakelijkheid van Rabobank vast te stellen, zodat Rabobank deze kosten moet vergoeden op grond van artikel 6:96 lid 2 onder b BW. De kosten van in totaal € 9.073,60 bestaan uit € 2.588,40 (voor de klachtprocedure bij Rabobank), en € 6.485,20 (voor de procedure bij het Kifid).

3.3. Rabobank voert verweer en concludeert tot niet-ontvankelijkverklaring van [eiser sub 1] c.s., althans tot afwijzing van zijn vorderingen, met veroordeling van [eiser sub 1] c.s. in de proceskosten, daaronder mede begrepen de nakosten. Rabobank voert in verband hiermee primair het volgende aan. [eiser sub 1] c.s. had de keuze om naar de civiele rechter te gaan of naar het Kifid. Hij heeft gekozen voor een procedure bij het Kifid en daar heeft hij geen vergoeding voor advocaatkosten gevorderd. Als [eiser sub 1] c.s. aanspraak had willen maken op vergoeding van de advocaatkosten, dan had hij dat in de procedure bij het Kifid moeten vorderen. Nu [eiser sub 1] c.s. heeft gekozen voor een procedure bij het Kifid is de rechtsgang naar de civiele rechter afgesneden. Subsidiair betoogt Rabobank dat zij niet onrechtmatig heeft gehandeld. De registratie in het IVR moest worden verwijderd op grond van de bewoordingen van de vaststellingsovereenkomst, niet omdat de registratie op zichzelf onrechtmatig was. Meer subsidiair betoogt Rabobank dat [eiser sub

1] c.s. elk recht hebben op € 904. Als het Kifid een kostenveroordeling had uitgesproken zou zij op grond van artikel 44.11 van het Kifid-reglement aansluiting hebben gezocht bij het liquidatietarief zoals dat door rechtbanken wordt toegepast. Toepassing van dat liquidatietarief leidt tot de conclusie dat het Kifid [eiser sub 1] c.s. elk hoogstens € 904 zou hebben toegekend (twee punten van Tarief II). De vordering tot vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten moet worden afgewezen omdat deze kosten "van kleur zijn verschoten" en proceskosten zijn geworden.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

[eiser sub 1] c.s. ontvankelijk

4.1. Rabobank neemt in de eerste plaats het standpunt in dat de gang naar de civiele rechter voor [eiser sub 1] c.s. is afgesneden omdat hij bij het Kifid heeft geprocedeerd. Gelet op haar conclusie (zie 3.3, eerste zin) beschouwt de kantonrechter dit standpunt van Rabobank als een beroep op niet-ontvankelijkheid (al dan niet op grond van rechtsverwerking). Dit verweer slaagt niet, zoals hieronder wordt toegelicht.

4.2. Bij aanvang van de procedure bij het Kifid is overeengekomen dat het geschil rond de IVR-vermelding en al hetgeen waarover in verband met die kwestie een oordeel aan het Kifid werd gevraagd, onder de reikwijdte van de bindendadviesafpraak valt. Daarnaast kan onder die reikwijdte vallen een nevenkwestie waarvan niet expliciet tussen partijen is afgesproken dat daarover het oordeel van het Kifid zou worden gevraagd, maar waarvan partijen ook desondanks hebben moeten begrijpen dat de reikwijdte van de afspraak zich ook daarover uitstrekte. Het is aan Rabobank, als de partij die zich hier op de rechtgevolgen van haar stellingen beroept, om daartoe voldoende feiten en omstandigheden aan te dragen en bij betwisting te bewijzen. Dat in het Kifid-reglement de onder 2.11 vermelde tekst is vermeld, is daartoe echter van onvoldoende betekenis. Ook overigens is niets gesteld dat de slot-som rechtvaardigt dat Rabobank er op mocht vertrouwen (en [eiser sub 1] c.s. heeft moeten begrijpen) dat [eiser sub 1] c.s. – ook als hij, zoals in dit geval, bij het Kifid niet om veroordeling van Rabobank tot vergoeding van zijn advocaatkosten